

РЕШЕНИЕ

№ 376

гр. Пазарджик, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК, Х НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Таня Петкова

при участието на секретаря Мая Владова
като разгледа докладваното от Таня Петкова Административно наказателно дело № 20235220200949 по описа за 2023 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба от „КИ-КО-СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК 200192039, със седалище и адрес на управление в гр. Пазарджик, представлявано от управителя И. К. К., против Наказателно постановление № 702662-F691751 от 15.03.2023 г. издадено от Директор на Офис за обслужване Пазарджик към ТД на НАП Пловдив, с което на основание чл.179 ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС е наложена имуществена санкция размер на 500 лева.

Релевираните в жалбата оплаквания се свеждат до нарушение на материалния закон, тъй като случаят бил маловажен и се иска отмяна на НП като незаконосъобразно.

За дружеството-жалбоподател, редовно призовано, се явява законовия му представител, който поддържа жалбата и излага аргументирано становище за отмяна на НП пледирайки за приложение на чл.28 от ЗАНН. Не се претендират разноски.

ВъззИ.емата страна- АНО се представлява от процесуален представител,

който оспорва жалбата и счита постановлението за законосъобразно и правилно, излагайки доводи в представена писмена защита и pledира същото да бъде потвърдено. Прави искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, съгласно представен списък на разноските.

Като взе предвид изложените в жалбата оплаквания, становищата на страните и прецени събраните по делото гласни и писмени доказателства, при съблюдаване разпоредбата на чл.63 от ЗАНН, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Дружеството-жалбоподател е санкционирано за това, при извършена след 14.10.2022 г. служебна проверка в ТД на НАП Пловдив, офис за обслужване Пазарджик от св. Д. Б. в качеството ѝ на инспектор по приходите, при която било установено, че „КИ-КО-СТРОЙ“ ЕООД гр. Пазарджик, като регистрирано по ЗДДС лице, не е осигурило подаването на Справка-декларация за ДДС в законоустановения до 14.10.2022 г. за данъчен период от 01.09.2022 г. до 30.09.2022 г. Поради тази причина до управителя на дружеството била изготвена покана с изх. № 20318/18.10.2022 г. (л.19), за явяване за съставяне на АУАН за неподадена в срок справка-декларация за ДДС за данъчен период м. септември 2022 г. По делото от АНО не са ангажирани доказателства, нито са приложени такИ. по АНП дали тази покана е била връчена, респ. не е била връчена и поради какви причини на управителя на дружеството.

На 19.10.2022 г. до управителя на дружеството-нарушител били изпратени две покани съответно с изх. № 20422 (л.30) и изх. № 20423 (л.20) за явяване в седмодневен срок от получаването ѝ за връчване на АУАН за неподадено в срок ДДС. Първата покана била връчена по електронен път на ел. адрес на управителя на дружество „КИ-КО-СТРОЙ“ на 20.10.2022 г., а втората била изпратена по пощата с обратна разписка и не била връчена, поради непотърсено известие от адресата (виж известие за доставяне и обратна разписка на л.23-24).

Междувременно на 13.11.2022 г. дружеството-жалбоподател подава справка-декларация за данъчен период 01.09.2022 г.- 30.09.2022 г. по интернет с КЕП и била заведена в офис Пазарджик при ТД на НАП- Пловдив с вх. № 13001924955, т.е. със закъснение от 30 дни.

На 12.01.2023 г. св. Б. съставила против дружеството-нарушител в отсъствие на законовия му представител или пълномощник АУАН с № F691751 на осн. чл.40 ал.2 от ЗАНН за извършено нарушение на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС. Впоследствие на 06.02.2023 г. и на 23.02.2023 г. на адреса по чл.80 от ДОПК бил търсен управителя на дружеството за връчване на АУАН, но не бил открит, за което били съставени съответните протоколи (л.15-16).

С разпореждане от 14.03.2023 г. АНП било спряно поради това, че нарушителят не може да бъде намерен. На 28.04.2023 г. АУАН бил връчен на управителя на дружеството-нарушител в гр. София, видно от разписката към акта.

Въз основа на съставения АУАН на 15.05.2023 г. било издадено обжалваното НП, връчено лично на управителя на санкционираното дружество на 11.06.2023 г., видно от разписката към санкционния акт. Жалбата против НП била подадена от управителя на санкционираното дружество чрез АНО до съда по куриер на 15.06.2023 г. (виж копие от товарителница на л.9), поради което е процесуално ДОПУСТИМА, като подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН, от лице, активнолегитимирано да инициира съдебен контрол за законосъобразност на НП пред компетентния съд.

Гореописаната фактическа обстановка съдът възприе въз основа на събраните по делото писмени доказателства и от показанията на актосъставителя- св. Д. Б..

Съдът кредитира изцяло събраните писмени и гласни доказателства, които по същество си са достоверни и непротиворечиви, като по категоричен начин очертават гореописаната фактическа обстановка.

Предвид изложеното, съобразно наведените в жалбата и становищата на страните доводи, но и като е задължен да извърши цялостна служебна проверка относно законосъобразността и правилността на атакуваното наказателно постановление, в случая от правна страна съдът приема, че жалбата е ОСНОВАТЕЛНА.

Като инстанция по същество съдът е задължен да провери законността, т.е. дали правилно са приложени процесуалния и материалния закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя. В изпълнение на

това си правомощие съдът служебно констатира, че АУАН и НП са съставени от компетентни органи в законоустановените срокове. Проведеното против дружеството-жалбоподател административнонаказателно производство е започнало със съставяне на АУАН, но в нарушение на разпоредбите на ЗАНН. Това е така, тъй като с оглед на изложеното по-горе е видно, че АУАН е съставен в отсъствие на нарушителя на осн. чл.40 ал.2 от ЗАНН, без да са били налице основанията на цитираната разпоредба, която разписва че АУАН може да бъде съставен в отсъствие на нарушителя, когато той е бил надлежно поканен, но не се е явил. До дружеството е била изготвена покана за явяване за съставяне и връчване на АУАН, но доказателства за това, че тя е била връчвана на управителя на дружеството не са ангажирани от АНО и не са приложени по АНП. Връчената по електронен път покана на дружеството не е за съставяне, а за връчване на актове за неподадено ДДС в срок, без същите да са посочени конкретно, като не може да се приеме, че става въпрос за връчване на процесния АУАН, тъй като същият все още не е бил съставен. При това положение съдът не приема и показанията на св. Б. , а именно че дружеството-нарушител било надлежно поканено за съставяне на процесния акт, но управителят му или негов пълномощник не се явил в указания срок.

АУАН е бил съставен малко преди изтичане на тримесечния срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН в отсъствие на нарушителя, при положение, че от актосъставителя на 09.12.2022 г., по-малко от два месеца след установяване на нарушението и нарушителя и изготвяне на покана до същия за съставяне на АУАН, на управителя на дружеството-нарушител са били връчени две Предупреждения по чл.28 от ЗАНН за извършени нарушения на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС. Казано с други думи не е имало каквато и да е пречка на въпросната дата актосъставителят да състави в присъствието на нарушителя процесния АУАН и да му го предяви и връчи. С това би се преодоляло допуснатото нарушение на процесуалните правила във връзка със съставяне и връчване на АУАН, както и забавянето на АНП, предвид последвалото спиране на същото, поради неоткр.не на нарушителя за да му бъде връчен АУАН.

Изложеното до тук показва, че в АНП при съставянето на АУАН е допуснато процесуално нарушение, но съдът намира, че същото не е съществено, доколкото не е засегнато правото на защита на дружеството-

жалбоподател. Това е така, тъй като, както се посочи по-горе, макар и след спиране на АНП и в по-продължителен период от време след съставяне на АУАН в отсъствие на нарушителя, той е бил предявен и връчен (на 28.04.2023 г.) на управителя на дружеството-нарушител. По този начин дружеството е узнало описаните обстоятелства по извършване на нарушението и е гарантирана възможността му да се защитава по тях. Вярно е, че то не може да се защити по останалите обстоятелства описани в АУАН, а именно достоверността на отразената дата на съставянето му, присъствието на сочения свидетел при съставянето и относно самия актосъставител. Най-същественото от тези три обстоятелства е достоверността на датата на съставяне на АУАН с оглед преценка спазването на сроковете по чл.34 от ЗАНН. Съдът счита обаче, че отразената дата на съставяне на АУАН- 12.01.2023 г. е достоверна, тъй като в поддържащия регистър в НАП за издаваните АУАН номерата им и датите на издаване се генерират автоматично от ползвания софтуерен продукт, така че процесният акт е издаден на датата, посочена в него. Това се установява и от самата бланка на процесния АУАН. И с оглед на това, че малко повече от три месеца след това е предявен и връчен на дружеството-нарушител, то това че актът е съставен в отсъствие на представляващ същото и че дружеството не е канено за съставянето му, не накърняват правото на защита на дружеството.

Според настоящия съдебен състав обаче обжалваното НП е издадено в нарушение на материалния закон, тъй като дружеството е санкционирано за маловажен случай на нарушение. Съображенията на съда са следните:

Не се спори, че дружеството е регистрирано по ЗДДС лице, поради което е имало задължение да води отчетни регистри по чл.124 от ЗДДС и да подава ежемесечна справка-декларация, съставена въз основа на тях, до 14-то число на следващия месец съгласно чл.125 ал.5 във вр. с ал.1 от ЗДДС. Безспорно се установи, че същото не е подало в законоустановения- до 14.10.2022 г. срок справка-декларация за ДДС за данъчен период- месец септември 2022 г. Като не е изпълнило задължението си за надлежно деклариране на търговската си дейност в срок, дружеството-жалбоподател е осъществило от обективна страна нарушението, което е довършено на 15.10.2022 г. Нарушението е формално и се осъществява чрез бездействие. Не се спори и за това, че справката-декларация е подадена със закъснение от 30

дни. Основателно е обаче възражението на въззивника чрез законовия му представител, че случаят е маловажен и АНО не е следвало да санкционира дружеството, а да приложи разпоредбата на чл.28 от ЗАНН и да предупреди същото.

С нормата на чл.179 от ЗДДС са инкриминирани различни форми на изпълнително деяние- неподаване на декларация или отчетни регистри по [ТОЗИ ЗАКОН](#) и неподаване в срок. Процесната форма на неизпълнение с най-нисък интензитет застрашава обществените отношения за своевременно и точно отчитане чрез подаване на декларации и отчетни регистри от задължените лица, с оглед определяне на финансовия им резултат и дължимия за внасяне или възстановяване данък. Независимо, че отговорността на юридическите лица е обективна и безвиновна съгласно чл.83 от ЗАНН, с оглед спазване на конституционния принцип за равенство пред закона, за да не се получи неравнопоставено третиране на правните субекти за едно и също по вид нарушение, при преценката относно обществената опасност на конкретното деяние следва да се отчете, че то е извършено за първи път и не е съществувала реална опасност от засягане на защитените обществени отношения, тъй като задълженото лице не е осъществявало търговска дейност не само през процесния период, но и преди това, няма никакъв търговски оборот, нито е дължало данък. Независимо че не е имало търговски оборот, дружеството не е подлежало на задължителна дерегистрация по смисъла на чл.107 от ЗДДС. Освен това справка-декларация е подадена в рамките на 30 дни от изтичане на законоустановения срок за подаването ѝ. Освен това дори да не са ангажирани доказателства от страна на въззивника за наличието на обективни причини за неподаването на декларацията, то съдът няма как да не отчете изрядността на задълженото лице до момента. Вярно е, че по делото са налице данни и за това, че дружеството е нарушило разпоредбата на чл.125 ал.5 вр. ал.1 от ЗДДС за това че не е подало справка-декларация и за отчетен период м. август 2022 г., като е подало същата със закъснение, но следва да се отчете, че извън тази два данъчни периода, същото няма нарушение, а за извършеното такова за данъчен период м. август 2022 г. към датата на настоящето нарушение все още не е имало издаден санкционен акт, т.е. дружеството не е било наказано, респ. предупреждено по чл.28 от ЗАНН.

Освен това съгласно справката за общите задължения към 05.05.2023 г. (л.22), дружеството не е имало задължения към НАП. АНО не е ангажирал доказателства дали към датата на издаване на НП дружеството е имало задължения към НАП, но дори и да е имало, съдът намира, че това обстоятелство не може да обоснове ангажирането на адм. наказателната отговорност на дружеството с налагането на макар и минималната санкция по закон. Наличието на неразчетени в срок парични задължения към бюджета, не съставлява административно нарушение. Неизпълнението на задължения на дружеството към бюджета не винаги се дължи на виновно поведение на данъчния субект. Възможно е натрупването на задълженията да е резултат от наличието на финансови затруднения за задълженото лице. В този смисъл е и практиката на касационната инстанция, като за пример биха могли да се посочат Решение № 706/30.10.2019 г. по КАНД № 780/2029 г. на Административен съд Пазарджик, Решение № 519/21.09.2018 г. по КАНД № 61382018 г. на Административен съд Пазарджик.

Поради изложеното до тук, настоящият съдебен състав приема, че конкретното деяние, въпреки че формално осъществява признаците на административно нарушение съгласно дефиницията на чл.6 от ЗАНН, представлява маловажен случай по смисъла на §1 т.4 от ДР на ЗАНН. Задължението на органите по приходите да регистрират нарушението чрез съставяне на АУАН не освобождава наказващият орган от задължението му да прецени конкретната обществена опасност на деянието, която в случая е малозначителна, поради което дружеството-жалбоподател следва да бъде освободено от налагане на наказание, като бъде предупредено чрез законовия представител писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание.

Допълнителен аргумент в тази насока е и обстоятелството, че дружеството е внесло изискуемата справка декларация доброволно, преди органите на данъчната администрация да са съставили АУАН. При преценката за маловажност на случая е без значение, че нарушението е формално, тъй като общата разпоредба на чл.28 от ЗАНН е приложима за всички видове нарушения, като с оглед конкретните обстоятелства следва да

се прецени, дали деянието поради своята малозначителност не е общественоопасно или неговата обществена опасност е явно незначителна. В този смисъл е и Тълкувателно решение № 112/82 г. ОСНК на ВС и т.8 от ППВС № 3/1982 г.

Съдът не споделя доводите на процесуалния представител на въззИ.емата страна, че дружеството следва да бъде санкционирано, тъй като вече било предупредено по чл.28 от ЗАНН за извършено друго същото по вид административно нарушение, за което са представени доказателства. Както се посочи по-горе едно от издадените на 06.12.2022 г. две предупреждения по чл.28 от ЗАНН е за същото по вид нарушение. Предупреждението е било връчено на управителя на дружеството-жалбоподател на 09.12.2022 г. и въпреки липсата на доказателства в тази насока, би могло да се приеме, че е влязло в сила след изтичане на 14-дневен срок от връчването му поради необжалване на същото. Настоящото нарушение, за което е санкционирано дружеството е извършено на 15.10.2022 г. При това положение е безспорно, че към датата на извършване на нарушението дружеството все още не е било предупредено по чл.28 от ЗАНН, дори въпросното предупреждение не е било издадено.

При това положение няма никаква законова пречка по отношение на настоящето нарушение да бъде приложена разпоредбата на чл.28 ал.1 от ЗАНН, като НП се отмени и дружеството-жалбоподател бъде предупредено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание

С оглед изхода на делото- отмяна на НП, неоснователна се явява претенцията на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и същата следва да се остави без уважение.

Така мотивиран и на основание чл.63 ал.2 т.1 във вр. с ал.3 т.1 от ЗАНН, Районен съд- Пазарджик в настоящия състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 702662-F691751 от

15.03.2023 г. издадено от Директор на Офис за обслужване Пазарджик към ТД на НАП Пловдив, с което на „КИ-КО-СТРОЙ“ ЕООД, ЕИК 200192039, със седалище и адрес на управление в гр. Пазарджик, представлявано от управителя И. К. К., на основание чл.179 ал.1 от ЗДДС за нарушение на чл.125 ал.1 и ал.5 от ЗДДС е наложена имуществена санкция размер на 500 лева и на основание чл.28 ал.1 от ЗАНН НЕ НАЛАГА административно наказание на нарушителя, като го **ПРЕДУПРЕЖДАВА** писмено, че при извършване на друго административно нарушение от същия вид, представляващо маловажен случай, в едногодишен срок от влизането в сила на предупреждението, за това друго нарушение ще му бъде наложено административно наказание

ОТХВЪРЛЯ искането на процесуалния представител на АНО за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, като неоснователно.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд Пазарджик.

Съдия при Районен съд – Пазарджик: _____